

DMU

AJIDS

Volume 8(2), Dec 2024

ከሙሴ ታቦት መጥፋት ጋር በተያያዘ በክብረ ነገስት እና በታቦተ ጽዮንን ፍለጋ መጻሕፍት ጭብጦች ላይ የተደረገ ገጽጽ-ዊ ጥናት

Demisachew Shitaw^{1*}, Mesfin Fekadie²

¹Department of Chemistry, College of Natural and Computational Sciences, Debre Markos University, POB 269, Debre Markos, Ethiopia

²Department of Ethiopian Language and literature Amharic, College of Social Science and Humanities, Debre Markos University, Debre Markos, Ethiopia

*Corresponding Author email: Demisachew_shitaw@dmu.edu.et

አገጽጭ ጥናት

ይህ ጥናት “ከሙሴ ታቦት መጥፋት ጋር በተያያዘ በክብረ ነገስት እና በታቦተ ጽዮንን ፍለጋ መጻሕፍት ጭብጦች” ላይ የቀረቡ መረጃዎችን ይዳስሳል። የዚህ ጥናት አነሳሽ ምክንያትም በሁለቱ መጻሕፍት መካከል ያለው አንድነት እና ልዩነት ምን እንደሚመስል ለማሳየት ነው። ምክንያቱም ከሙሴ ታቦት መሰደድ ጋር በተያያዘ የተለያዩ አመለካከቶች ይገኛሉ። ከነዚህ አመለካከቶች መካከል በክብረ ነገስት እና በታቦተ ጽዮንን ፍለጋ መጻሕፍት መካከል ያለው ልዩነት አንዱ ነው። በመሆኑም ከሙሴ ታቦት ከሰሎሞን ቤተመቅደስ መጥፋት ጋር በሁለቱ መጻሕፍት መካከል ያለውን አንድነት እና ልዩነት በማስረጃዎች አስደግፎ ለማሳየት ያለ ፍላጎት የጥናቱ መነሻ ሀሳብ ሆኗል። የጥናቱ ዐቢይ ዓለማ በሁለቱ መጻሕፍት መካከል ያለውን አንድነት፣ ልዩነትና የልዩነታቸውን ምክንያት በማሳየት የትኛው ጭብጥ ይበልጥ አሳማኝ እንደሆነ መግለጽ ነው። የጥናቱ መሰረታዊ ጥያቄዎች ከሙሴ ታቦት መሰደድ ጋር ተያይዞ ክብረ ነገስት እና ታቦተ ጽዮንን ፍለጋ መጻሕፍት ምን ይላሉ? ሁለቱ መጻሕፍት በሙሴ ታቦት መጥፋት ላይ ምን ተመሳሳሪና ልዩነት አላቸው? የሚሉት ናቸው። በጥናቱ ውጤት መሰረት ከሙሴ ታቦት መሰደድ ጋር በተያያዘ ክብረ ነገስት እና ታቦተ ጽዮንን ፍለጋ መጻሕፍት የሚያመሳስላቸው ጭብጥ የሙሴ ታቦት በኢትዮጵያ እንደምትገኝ መግለጻቸው ነው። በሁለቱ መጻሕፍት መካከል ከሚታዩ ልዩነቶች አንዱ የሙሴ ታቦት እንደ ክብረ ነገስት አገላለጽ በ935 (ቅድመ ልደት ክርስቶስ) ታቦቷ ከሰሎሞን ቤተ መቅደስ ወጥታ ቀጥታ ወደ ኢትዮጵያ እንደመጣችና በትግራይ ደብረ ማክዳ እንዳረፈች ይገለጻል። በአንጻሩ በታቦተ ጽዮንን ፍለጋ መጻሕፍት ደግሞ ታቦቷ በዘመነ ምናሴ በ670 ቅልክ አካባቢ ከሰሎሞን ቤተመቅደስ ወጥታ ግብጽ ኤሌፍንታይን ደሴት እንደተቀመጠች፣ በ470 ቅልክ አካባቢ ደግሞ ከግብጽ ወደ ኢትዮጵያ ጣና ቂርቅስ እንደመጣች፣ ከዚያ በ330 ዓ.ም በንጉስ አብርሃና አጽብሃ አማካኝነት ከጣና ቂርቅስ ወደ አክሱም እንደሄደች ያስረዳል። ሁለቱም መጻሕፍት የሙሴ ታቦት ከሰሎሞን ቤተመቅደስ መጥፋት ጋር ከሚያነሱት መሰረታዊ ጭብጥ አንጻር በዚህ ጥናት ዳሰሳ መሰረት የክብረ ነገስት አምክንዮ አሳማኝ ሆኖ ተገኝቷል። ነገር ግን ሙሴ በደብረ ሲና የተቀበለው ሁለት ጽላት ስለነበር ሁለቱ ጽላት ከሙሴ ታቦት ጋር ይሁን ወይንም ከሙሴ ታቦት አንደኛው ደግሞ ከአዛርያስ ታቦት ጋር ወደ ኢትዮጵያ እንደመጡ ለማረጋገጥ ተጨማሪ ጥናት እንዲካሄድ ምክረ ሀሳብ በመስጠት ጥናቱ ተጠናቅቋል።

ቁልፍ ቃላት:- የሙሴ ታቦት፣ ክብረ ነገስት፣ ታቦተ ጽዮን ፍለጋ

An Analytical Comparison of the themes in the Glory of Kings and the search for the Ark of Zion Concerning the Vanishing of Mose’s Ark.

Abstract

This research explores the concepts depicted in the books of Kings and the search for the Ark of Zion concerning the Ark of Mose’s. This investigation seeks to illustrate the similarities and distinctions found in the two books. The study used a qualitative approach to its investigation. The basic questions of the study are related to the disappearance of the Ark of Moses, what do you believe the books of the King and the Search for Ark of Zion? What are the similarities and differences between the two books on the disappearance of Moses' Ark? The data was analysed using comparative theory. Based on the study's findings, the books of Glory and Finding the Ark of Zion's topic on the Ark of Moses' absence is that they claim that the Ark is in Ethiopia. The Ark of Moses is one of the most significant changes between the two books. According to a Glory of Kings statement from 935 (Before to the birth of Christ), the Ark left Solomon's Temple, travelled straight to Ethiopia, and arrived in Tigray Debre Makda. In contrast, the Ark departed Solomon's Temple during the Minasie era, about 670 BC, and was positioned on Elephantine Island in Egypt, according to the book Search for the Ark of Zion. In terms of the basic theme that both books deal with the disappearance of the Ark of Moses, according to this research survey, the Glory of Kings assumption is found to be convincing. However, since there were two Arks that Moses received at Mount Sinai, the study was concluded by recommending that further research be conducted to confirm whether the two Arks came with Moses' Ark or one of Moses'Arks and Azariah's Ark came to Ethiopia.

Key words: The Ark of Covenant, The Glory of Kings, Finding the Ark of Zion.

1. መግቢያ

ይህ ጥናት ከሙሴ ታቦት መሰወር ጋር በተያያዘ በክብረ ነገስት እና በታቦተ ጽዮንን ፍለጋ መጻሕፍት ጭብጦች ላይ የተነሱ ሀሳቦችን ንጽጽራዊ ንድፈ ሀሳብን በመጠቀም መተንተን ላይ ትኩረት አድርጎ የቀረበ ነው።

1.1. የጥናቱ ዳራ

በመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ ውስጥ የሙሴ ታቦት³ መሰወር (መጥፋት) ምስጢር

አለመገለጹ ከአስደማሚ ክስተቶች መካከል አንዱ ነው። ንጉስ ሰሎሞን 955 ክርስቶስ ልደት በፊት (ቅልክ) አካባቢ ለቃል ኪዳኗ ታቦት ቤተመቅደስ ሰርቶ በክብር፣ በደስታና በእልልታ እንዳስቀመጣት ተመዝግቧል።⁴ ከጥበበኛውና አስተዋዩ ንጉስ ሰሎሞን ሞት ስድስት መቶ ዓመታት በኋላ ከባቢሎን ምርኮ መልስ የቃል ኪዳኗ ታቦት መጥፋት በይፋ ታወቀ። *The second Temple was inferior to the First (Solomonic) Temple because of the absence of*

³ የሙሴ ታቦት ወይም የቃል ኪዳኑ ታቦት ወይም ታቦተ ጽዮን ወይም የእግዚአብሔር ታቦት በመባል ይገለጻል።

በእንግሊዘኛ ቋንቋ The Ark of the Covenant, The Tabernacle of the Law of the God, The Ark of Testimony, The Holy ark, Zion, Lady Zion, Ark of God በማለት እንደሚገለጹት።
⁴ 1ኛነገ. 8፣ 21

*the Ark of the Covenant.*⁵ ንጉስ ሰሎሞን የሰራው የመጀመሪያው የቃል ኪዳን ታቦት ማደሪያ የነበረው ቤተመቅደስ በ587 ቅልክ በናቡከደነጾር አማካኝነት ከወደመ በኋላ በ517 ቅልክ መልሶ ተገንብቶ ቢጠናቀቅም የቃል ኪዳኗ ታቦት ስለሌለች ለአብዛኛው እስራኤላውያን የሐዘን ምንጭ ሆኗል። ይህን የእምነትና የታሪክ መሰረት የሆነችውን የሙሴን ታቦት መጥፋት፤ መሰወር ወይም መውደም በተመለከተ መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ያለው ነገር የለም። ታዲያ የቃል ኪዳኗ ታቦት የጠፋው መቼ ነው? የሚለው መሰረታዊ ጥያቄ ነው።

ጥያቄውን ለመመለስና ምስጢሩን ለመፍታት በዘመናት ሂደት ብዙዎች በርካታ ጥረት አድርገዋል። የአይሁድ የትውፊት መጻሕፍት የሆኑት ታልሙድ⁶፣ ሚሸናህ⁷ እና 2ኛ መቃቢያን⁸ መጻሕፍት የቃል ኪዳኗን ታቦት እስራኤል ውስጥ ከባቢሎን ወረራ በፊት መቀበሯን ስለፃፉ በባቢሎን ወረራ ጊዜ ከቤተመቅደሱ ጋር አብራ ወደማለች የሚሉ እሳቤዎች አሉ። ከዚህ ጋር በተያያዘም በርካታ የክርስ ምድር ቁፋሮዎች ተከናውነዋል። ነገር ግን የቃል ኪዳኗ ታቦት በእስራኤል ምድር ውስጥ መቀበሯን ወይም በዚያ መውደሟን የሚያመለክት ፍንጭ አልተገኘም። በዚህ ምክንያትም የአይሁድ የትውፊት መጻሕፍት ተቀባይነት አጥተዋል።

የኢትዮጵያውያን የትውፊትና የታሪክ መጽሐፍ የሆነው ክብረ ነገስት (The Glory of Kings) እና የግራሃም ሐንኮክ የጥናት ውጤት የሆነው “The Sign and The Seal” የቃል ኪዳኗን ታቦት አድራሻ በኢትዮጵያ አክሱም መሆኑን ይስማማሉ።

ነገር ግን በሁለቱ መጻሕፍት መካከል የቃል ኪዳን ታቦቱ ከንጉስ ሰሎሞን ቤተመቅደስ በወጣበት ዘመንና በአወጣው ሰው፣ ወደ ኢትዮጵያ በመጣበት መንገድ፣ ኢትዮጵያ በገባበት ዘመንና አክሱም በደረሰበት ጊዜ ሰፊ ልዩነት ይታያል። የጥናቱ ዐቢይ ዓለማ በሁለቱ መጻሕፍት መካከል ያለውን አንድነት እና ልዩነት በማሳየት የትኛው ጭብጥ ይበልጥ አሳማኝ እንደሆነ መግለጽ ነው። የዚህ ጥናት ዝርዝር ዓላማዎች፡- በሁለቱ መጻሕፍት መካከል ያለውን አንድነት ማየት፣ ልዩነታቸውን በዝርዝር ማቅረብ፣ የልዩነታቸውን ምክንያት ማብራራትና ከሙሴ ታቦት መሰወር ጋር በተያያዘ ምክንያታዊ በሆነ መንገድ የቀረበውን መጻሕፍ ለይቶ ማሳየት የሚሉት ይገኙበታል። የጥናቱ ፋይዳ ከሙሴ ታቦት መሰወር ጋር በተያያዘ ለሚነሱ አከራካሪ ሀሳቦች ምላሽ መስጠት፣ ለተጨማሪ ምርምሮች መነሻ በመሆን ማገልገል ነው። ጥናቱ በሁለቱ መጻሕፍት የሙሴ ታቦትን በተመለከተ በተነሱ ጭብጥ ሐሳቦች ላይ የተገደበ ሲሆን ከጉዳዩ ጋር ተያያዥነት ያላቸውን መጻሕፍት በማጣቀሻነት ተጠቅሟል።

1.2. የጥናቱ ሥነዘዴ

ይህ ጥናት ዓይነታዊ (qualitative) ምርምር ነው። ይህ የሆነበት ምክንያት ሚጠናው ጉዳይ በቁጥር ሊገለፅ የማይችል እና በቃላት አማካኝነት በመተንተን የሚቀርብ በመሆኑ ነው። ዓይነታዊ ምርምር ተመራማሪው የሚያጠናቸው ጉዳዮች ሁሉ በመጠን ይህንን ያህል ተዛምዶ ወይም ልዩነት (variation) አላቸው ብሎ ያገኛቸውን መረጃዎች በቁጥር ዘዴ አይገልጹም። መረጃዎችን ተንትኖ የጥናቱን ውጤት ለአንባቢ የሚያቀርበው ትረካዊ ወይም ገለፃዊ መንገድን ተከትሎ

⁵ Miguel F. Brooks, 2000
⁶ Miguel F. Brooks, p. 180
⁷ ጌታቸው ተስፋዬ፣ ገጽ 167
⁸ Bernard Leeman, 2010

ነው።⁹ በመሆኑም ይህንን የምርምር ዘዴ በመጠቀም ሁለቱ መጻሕፍት ከሙሴ ታቦት መሰወር ጋር በተያያዘ የሚያነሱትን ጭብጥ አንድነት እና ልዩነት በንጽጽር ለማጥናት በሰነድ ፍተሻ የተገኙትን መረጃዎች በመለየት፣ በማደራጀት እና በመተንተን መሰረታዊ የአንድነት እና ልዩነት ጭብጦችን አነጻጽሮ ለማቅረብ ተሞክሯል። መረጃዎችን በንጽጽር ለመተንተን ንጽጽራዊ ንድፍ ሃሳብ (Comparative theory) ተግባር ላይ ወሏል። በሰነድ ፍተሻ የተዳሰሱ መረጃዎች በንጽጽራዊ ንድፍ ሀሳብ ተደግፈውና ተተንትነው ቀርበዋል።

2. የቃል ኪዳን ታቦት

የቃል ኪዳን ታቦት ለመጀመሪያ ጊዜ ወደ ምድር የመጣው በሙሴ¹⁰ አማካኝነት መሆኑን መረጃዎች ያሳያሉ። እስራኤላውያን ከግብጽ የ430¹¹ ዓመት ባርነት ወጥተው ወደ ከነዓን በተጓዙበት ጊዜ በሲና በርሃ ሲንከራተቱ ሙሴ ከአምላኩ ጋር ለመገናኘት ወደ ሲና ተራራ ወጥቶ ሁለቱን ጽላት ከእግዚአብሔር ተቀብሎ ከሲና ተራራ ወደ እስራኤላውያን ሲወርድ ሕዝቡ ተሰባስቦ ጣኦት ሲያመልኩ አግኝቷቸዋል፤ በዚህ ድርጊታቸው የተናደደው ሙሴ ጽላቶችን ከእጁ ጥሎ እንደሰበራቸው ይገለጻል።¹² እግዚአብሔር ሙሴን “ጽላት እንደፊተኞቹ አድርገህ ጥረብ፤ ጽሑፉን እኔ

እጽፍባቸዋለሁ”¹³ አለው። ጽላቱንም በታቦቱ ውስጥ ማስቀመጥ እንዳለበት ተነገረው።¹⁴ እግዚአብሔር ለሙሴ የሰጠውን ጽላቶች ለመጠበቅና ከቦታ ቦታ ለማንቀሳቀስ በወርቅ ያጌጠ ከግራር እንጨት የተሰራ መሰወሪያ ወይም ማስቀመጫ ታቦት በእግዚአብሔር ምሪት ከነገደ ይሁዳ በሚሆን ባስልኤል በተባለ ሰው እጅ ተሰራ። የተሰራው ታቦትም ርዝመቱ ሁለት ክንድ ተኩል፤ ወርዱ አንድ ክንድ ተኩል፤ ቁመቱ ደግሞ አንድ ክንድ ተኩል ሲሆን፤ ሁለት ሁለት በወርቅ ቀለበት የተሰሩ የመሸከሚያ መሎጊያዎች በሁለቱ ጎኖቹ ሲኖሩት፤ ሁለት ከወርቅ የተሰሩ የኪሩቤል ሥዕሎች በስርዮት መክደኛው ላይ እንደነበሩት ይገለጻል።¹⁵ ሙሴ በታቦቱ ውስጥ ሁለቱንም ጽላቶች እንዳስቀመጣቸው መረጃዎች ያሳያሉ።¹⁶ እንደ ኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋህዶ ቤተክርስቲያን አስተምሮ ታቦት ማለት ማደሪያ፣ መታያ ወይም የክብሩ መገለጫ ዙፋን ነው።¹⁷

ይህ ታቦት ወደ ሰው ልጅ ሕይወት የመጣበትን ክስተት ብርሃኑ ጎበና እንደሚከተለው ይገልጻል፤

የሰው ልጅ ተጨባጭ የሆነ፣ ሕሊናው የሚያርፍበት ቁሳዊ ነገር መፈለግ እግዚአብሔር መንፈሱንና ክብሩን በሚታዩና በሚጨበጡ ነገሮች ላይ እንዲገልጽ አድርጎታል። እስራኤል በቃል ብቻ የሚያናግረን አምላክ አንሻም፤ የምናያቸው በመካከላችን የሚመላለሱ አማልክትን ስሩልን እያሉ መሪዎቻቸውን ያስተግሩ እንደነበርና በተግባርም ጣኦት አቁመው አምላካቸውን ክደው ጣኦት ያመልኩ

⁹ ያለው እንዳወቀ፣ 1998፣ 20
¹⁰ ዘጸ 25፣ 10-22
¹¹ ዘጸ 12፣ 40-41 (215 ዓመት በዮሴፍ አማካኝነት በነጻነት የኖሩበት ዘመን ሲሆን 215 ዓመት ደግሞ ዮሴፍን የማያውቅ አዲስ ፈርአን ከነገሰ በኋላ በባርነት የኖሩበት ዘመን ነው። በሌላ በኩል እንደ አይሁድ ትውፊት (አቆጣጥር) እስራኤላውያን በግብጽ ባርነት የኖሩበት 215 ዓመት ሲሆን ቀሪው 215 ዓመት አብርሃም በከነዓን መኖር ከጀመረበት አንስቶ ያዕቆብ ግብጽ እስከወረደበት ጊዜ ነው የሚሉ አሉ።)
¹² ዘጸ. 32፣ 19

¹³ ዘጸ. 34፣ 1
¹⁴ ዘጸ.10፣ 2
¹⁵ ዘጸ 25
¹⁶ ዘጸ. 10፣ 1-5
¹⁷ ብርሃኑ ጎበና፣ ገጽ 122

እንደነበር ይታወቃል። በዚህም የተነሳ እግዚአብሔር በሙሴ አማካኝነት የቃል ኪዳንን ታቦትና የእግዚአብሔርን ሕግና ትዕዛዝ የያዙ ሁለት ጽላቶች ሰጠው።¹⁸

በተጨማሪም አባ ጎርጎርዮስ ታቦትን በተመለከተ የሚከተለውን ብለዋል።

ታቦት ከአራት ሕግና ከእስራኤል የነጻነት ሕይወት ጋር የተያያዘ ታሪክና የትመጣ አለው። እስራኤል በግብጽ በባርነት ሳሉ የአባቶቻቸውን እምነት ስላልረሱ 'የአብርሃም የይስሃቅ የያዕቆብ አምላክ አድነን፤ ፍረድልን' በማለት ይማጽኑ ነበር። አምላክም ጸሎታቸውን ሰምቶ ከግብጽ የ430 ዓመት የባርነት ቀንበር ነጻ አወጣቸው። ከነጻነት በኋላ አምልኮታቸውን በግልጽና በነጻነት ያደርጉ ዘንድ በመሪያቸው በሙሴ አማካኝነት አስርቱ ትዕዛዛት የተጻፈባቸው ሁለት ሰሌዳዎችን (ጽላት) ሰጠው።¹⁹

ከቀረቡት ገለጻዎች መረዳት እንደሚቻለው ታቦት የጽላት ማደሪያ ሲሆን፤ እግዚአብሔር በደመና ሆኖ ሙሴንና አሮንን የሚያናግርበት ለእስራኤላውያን በረድኤት የሚገለጽበት ዙፋን እንደሆነ መረዳት ይቻላል።²⁰ ታቦት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከሲና ወደ ከነዓን፣ ከሴሎ ወደ አቤንኤዜር ከዚያም ወደ አዛጦን፣ አስቀሎና እንደገናም ለእስራኤል ልጆች ተመልሶ ወደ ሳሚስ፣ ከዚያም አሚናዳብ ቤት ሲቀመጥ፣ መጽሐፍ ቅዱስ በዝርዝር ሁኔታውን ይተርካል።²¹ ቀጥሎም ከአሚናዳብ ቤት ወደ አቢዳራ ቤት ሲዛወር፣ ከዚያም ወደ ዳዊት ከተማ ወደ ጽዮን አምባ ሲመጣ ታሪኩ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተሰናስሎ ቀርቧል።²² ይህ ሁሉ ሲሆን፤ ሁለቱንም ጽላት እንደያዘ ሰሎሞን ቤተ

መቅደስ ሠርቶ (955 ቅልክ²³ አካባቢ) ወደዚያ እንዲገባ እስካደረገበት ጊዜ ድረስ በድንኳን ውስጥ ይቀመጥ እንደነበር²⁴ መረጃዎች ያሳያሉ።

የቃል ኪዳኗ ታቦት መኖር እስከ ንጉስ ሰሎሞን ድረስ ይናገሩ የነበሩ የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት ከርሱ በኋላ ፈጽሞ እንዳልነበረች ረስተዋታል፤ ታቦቷ ስለመጥፋቷ ወይም ስለመወደሟ በመጽሐፍ ቅዱስ አልተገለጸም። ምን እንደደረሰባት ወይም እንደሄደች አናውቅም የሚል አስተያየት እንኳ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አልተጠቀመም። የእስራኤል የትውፊት መጻሕፍት ታቦቷ ከባቢሎን ምርኮ በፊት በኢየሱያስ ዘመን (ከ640-609 ቅልክ) በኢየሩሳሌም እንደተቀበረች ቢናገሩም በከርስ ምድር ቁፋሮ ሀሳቡ ውድቅ ተደርጓል።²⁵

ክብረ ነገስት እና ታቦተ ጽዮንን ፍለጋ የተባሉ መጻሕፍት የቃል ኪዳኗ ታቦቱ ወደ ኢትዮጵያ መምጣቷን ይገልጻሉ። ነገር ግን ክብረ ነገስት በንጉስ ሰሎሞን ዘመን (971-931 ቅልክ) በቀዳማዊ ምኒልክ እና በአዛርያስ አማካኝነት በ935 ቅልክ አካባቢ ታቦተ ጽዮን ወደ ኢትዮጵያ በፈቃድ እግዚአብሔር እንደመጣችና ትግራይ ውስጥ ደብረ ማክዳ እንዳረፈች ይገልጻል።²⁶ የግራሃም ሐንኮክ ጥናት ውጤት የሆነው The Sign and The Seal በጌታቸው ተስፋዬ ታቦተ ጽዮንን ፍለጋ ተብሎ ከእንግሊዘኛ ወደ አማራኛ ተተርጉሟል። ይህ ታቦተ ጽዮንን ፍለጋ የሚለው መጽሐፍ የሙሴ ታቦተ ከሰሎሞን ቤተመቅደስ የወጣችው በንጉስ ምናሴ ዘመን (ከ687-642 ቅልክ) በሌዋውያን ካህናት ነው

¹⁸ ብርሃኑ ጎበኛ፣ ገጽ 121

¹⁹ አባ ጎርጎርዮስ፣ ገጽ 91-92

²⁰ አባ ጎርጎረዮስ፣ ገጽ 93

²¹ 1ሳሙ. 4፣ 1-4 እስከ ም. 7፣ 2

²² 1ሳሙ. 6፣ 1-17

²³ ጌታቸው ተስፋዬ፣ ገጽ 159

²⁴ 1ኛ ነገ 8፣ 21

²⁵ ጌታቸው ተስፋዬ፣ ገጽ 172

²⁶ ስርግው ገላው፣ ገጽ 48

ይላል። የቃል ኪዳኗ ታቦት በግብጽ ኤሌፋንታይን ደሴት ለ200 ዓመታት (670 - 470 ቅልክ) ከቆዮች በኋላ ወደ ኢትዮጵያ ሄዳ በጣና ቂርቆስ ደሴት ለ800 ዓመታት (470 ቅልክ - 330 ዓ.ም) ቆይታ አክሱም የደረሰችው ከክርስቶስ ልደት በኋላ በ330 ዓ.ም እንደሆነ²⁷ ይገልጻል። በክብረ ነገስት እና በግራሃም ሐንኮክ መካከል ታቦቷ ወደ ኢትዮጵያ የመጣችበት ጊዜ የ500 ዓመታት ልዩነት አለው። ክብረ ነገስትና ግራሃም ሐንኮክ ታቦቷ ወደ ኢትዮጵያ በመጣችበት ዘመን፣ ባመጣት ሰው እና በመጣችበት መንገድ ሰፊ ልዩነት ይታያል። የቃል ኪዳኗ ታቦት አንድ ስለሆነች እና አንዴ ወደ ኢትዮጵያ ገብታ የወጣችበት ታሪክ ስለሌለ በሁለቱ ታሪኮች መካከል ያለው ልዩነት ከየት መጣ? ትክክለኛው የታሪክ እውነታ የትኛው ነው? የሚለው መሰረታዊ ጥያቄ የዚህ ጥናት ዋና የትኩረት አቅጣጫ ነው።

3. የሙሴ ታቦት በክብረ ነገስት

ክብረ ነገስት ለ700 (1270-1974 ዓ.ም) ዓመታት ለኢትዮጵያ እንደ ህገ መንግስት ሆኖ አገልግሏል። በአጼ ቴዎድሮስ ዘመን በ1868 እንግሊዞች ከመቅደላ ዘርፈው ስለወሰዱት በ1872 ዓ.ም አጼ ዮሐንስ እንግሊዛዊውን ኸርል ግራንቪል (Earl Granville) አፈላልጎ ይልክላቸው ዘንድ በደብዳቤ ጠይቀውት እንደነበር መረጃዎች ያሳያሉ።²⁸ ክብረ ነገስት በውስጡ ስለመንግስት የስልጣን ምንጭ፣ በትረ ስልጣን መያዝ ስለሚገባቸው ሰዎች ማንነት፣ ስለባለስልጣናት ኃላፊነትና የስልጣን ድርሻ፣ ስለሕዝብ መብትና ግዴታ፣ በነገስታትና በሕዝብ መካከል ስላለውና መኖር ስለሚገባው ሕጋዊ ግንኙነት፣ ስለሃገሪቱ መሰረታዊ

ሕጎች ወሰን፣ ... ስለቃል ኪዳኑ ታቦት ወደ ኢትዮጵያ መምጣት በዝርዝር ዘግቧል። ክብረ ነገስት በንጉስ ሰሎሞን ዘመነ መንግስት በቀዳማዊ ምኒልክ ጊዜ እንደተዘጋጀ፣ በንጉስ ላሊበላ ዘመን ከቅብጥ ወደ ዐረቢኛ መተርጎሙን፣ ከዚያም የአክሱሙ ንቡረ እድ ይስሐቅ በአጼ አምደ ጽዮን ዘመን (1289-1319 ዓ.ም) ከዐረቢኛ ወደ ግዕዝ ተርጉመውታል።²⁹ የግዕዝ ክብረ ነገስት 117 ምዕራፎች የያዘ ቢሆንም፣ ንቡረ እድ ይስሐቅ አስፋፍተውና አዳዲስ ሐሳቦችን ጨምረው እንዳዘጋጁት በመግቢያው ላይ ተገልጿል። በሌላ በኩል በርናርድ ሌማን የተባሉ ተመራማሪ ክብረ ነገስትን በተመለከተ የሚከተለውን ሀሳብ አስፍረዋል፤

*The Kibra Nagast was compiled in about A.D. 1314 in Aksum. It consists of two intertwined main documents of roughly equal length and a short conclusion. The earliest part is a totally Israelite (i.e. pre-586 B.C.) document known as the Sheba-Menelik Cycle and appears to have been originally recorded in Solomon's reign. The second part, the Caleb Cycle, was probably written in about A.D. 520 on the eve of the Christian invasion of Jewish Yemen.*³⁰

በአሁኑ ሰዓት በአቀራርብም በይዘትም ልዩነት ያላቸው የክብረ ነገስት ቅጂዎች እንዳሉ አስረጅዎች ያመለክታሉ።³¹ ይሁን እንጂ የመጀመሪያው ክብረ ነገስት ጸሐፊ፤

²⁷ Graham Hancock, pp 513-515
²⁸ Miguele F. Brooks, pp. xxiii-iv

²⁹ ደሴ ቀለብ፣ ገጽ 162
³⁰ Bernard Leeman, 2010
³¹ Miguele F. Brooks, pp xix - xxvi

የተጻፈበት ቋንቋና የተጻፈበት ጊዜ አይታወቅም።³² ለዚህ ጽሑፍ ገጽጽር የዋለው ክብረ ነገስት ግን በግዕዝና በአማርኛ ቋንቋዎች በአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ በኢትዮጵያ ቋንቋዎች ጥናትና ምርምር ማዕከል አማካኝነት ካርል ቤዞልድ (C. Bezold) የተባሉ ጀርመናዊ ከፓሪስ ቤተ-መጻሕፍት አግኝተው በዐረቢኛ ያሳተሙትን ከጀርመንኛ ወደ አማርኛ ተተርጉሞ በስርግው ገላው በ1994 የተዘጋጀው ባለ167 ገጽ መጽሐፍ ነው።

ክብረ ነገስት ታቦተ ጽዮን የመጣችው በንጉስ ሰሎሞን ዘመን በበኩር ልጁ በቀዳማዊ ምኒልክ አማካኝነት እንደሆነ በመግለጽ መነሻውን ንግስተ ሳባ ላይ ያደርጋል። ንግስተ ሳባ በሶስት ስሞች ትጠራለች። በክብረ ነገስት ማክዳ³³ ስትባል፤ በመጽሐፈ ነገስት ንግስተ ሳባ³⁴፤ በወንጌል ደግሞ ንግስተ አዜብ³⁵ በመባል ትታወቃለች። በንግስት ሳባ ዘመን የዳዊት ልጅ ሰሎሞን በኢየሩሳሌም ነግሶ ነበር። በዚያን ዘመንም ከኢትዮጵያ ወደ ኢየሩሳሌም የሚመላለስ ታምሪን የሚባል ነጋዴ ነበር።³⁶ ንጉስ ሰሎሞን በታምሪን አማካኝነት ለንግስት ሳባ የግብዣ ደብዳቤ ስለጻፈላት ልትገናኘው ወደ እስራኤል ሂዳ እንደነበር ድርሳናት ይገልጻሉ።³⁷

ንግስተ ሳባ ጥበብን ፍለጋ በንጉስ ሰሎሞን ገተኛ ዓመት የንግስና ዘመን ወደ እየሩሳሌም ሄዳ³⁸ ለስድስት ወር አብራው በኢየሩሳሌም

ቆይታለች።³⁹ ንጉሱም ሴት ወዳድ⁴⁰ ስለነበር እንደደረሰባትና ቀዳማዊ ምኒልክን ጸንሳ ወደ ኢትዮጵያ እንደተመለሰች፤ ማይበላ ስትደርስ ወንድ ልጅ ወለደች።⁴¹ ስሙንም በይነ ልሃኪም (የብልህ ሰው ልጅ ማለት ነው) እንዳለችው⁴² በሂደትም ወደ ምኒልክ ተቀየረ። ምኒልክ በ22 ዓመቱ ከኢትዮጵያ ወደ አባቱ እየሩሳሌም እንደሄደ፤ አባቱ ንጉስ ሰሎሞንም በደስታ ተቀበለው።⁴³ ንጉስ ሰሎሞን የበኩር ልጁ የሆነውን ምኒልክን በእስራኤል ማንገስ ፈለገ።⁴⁴ ምኒልክ ግን ወደ ኢትዮጵያ መመለስ እንደሚፈልግ ለአባቱ ቁርጥ ሐሳቡን ነገረው።⁴⁵ ንጉሱም ልጁን በአገሩ ላይ ለመሾም ያደረገው ሙከራ ሳይሳካለት በመቅረቱ የእስራኤል የበኩር ልጆች በምኒልክ ግራና ቀኝ ተሹመው መሄድ እንዳለባቸው ከመኪንቶቹ ጋር መከረ።⁴⁶ እነሱም ንጉሱን መቃወም ስለማይቻሉ በሐሳቡ ተስማሙ፤ ከዚያ ልጁን ቀብቶ ለኢትዮጵያ ዳዊት ብሎ አነገሰው።⁴⁷ ከዳዊት ጋር የካህኑ የሳዶቅ ልጅ አሃርያስ ሊቀ ካህናት ሲሆን፤ ሌሎቹም እንደ ማዕረጋቸው ተሾሙ።⁴⁸ ምኒልክ ከሳዶቅ ሕገ ኦሪትን ከአባቱ ከንጉስ ሰሎሞን ስርዓተ መንግስትን ተምሮ ከአባቱ ተሰናብቶ ወደ ኢትዮጵያ ሲመጣ የታቦተ ጽዮንን ልብስ ለምኖ ስለነበር በሊቀካህኑ ሳዶቅ አማካኝነት ተሰጠው። ነገር ግን ምኒልክን ተከትለው ወደ ኢትዮጵያ እንዲሄዱ የተወሰነባቸው የእስራኤል ልጆች አንድ ነገር መከሩ። እሱም፤ ታቦተ ጽዮንን ከቤተ-መቅደስ

³² ስርግው ገላው፣ ገጽ ፭ - ፲፪
³³ ዝኒ ከማሁ፣ ገጽ 17
³⁴ 1ኛ ነገ 10፣ 1-14 ፤ 2ኛ ዜና 9፣ 1-8
³⁵ ማቴ 12፣ 42
³⁶ ስርግው ገላው፣ ገጽ 13
³⁷ ብላቴን ጌታ ጎሩይ ወልደስላሴ፣ ገጽ 3
³⁸ ስርግው ገላው፣ ገጽ 32

³⁹ ዝኒ ከማሁ፣ ገጽ 20
⁴⁰ ዝኒ ከማሁ፣ ገጽ 32 ፤ ጎሩይ ወልደስላሴ፣ ገጽ 3
⁴¹ ዝኒ ከማሁ፣ ገጽ 24
⁴² ዝኒ ከማሁ፣ ገጽ 25 እና 28
⁴³ ዝኒ ከማሁ፣ ገጽ 25
⁴⁴ ዝኒ ከማሁ፣ ገጽ 31
⁴⁵ ስርግው ገላው፣ ገጽ 31
⁴⁶ ዝኒ ከማሁ፣ ገጽ 33-34
⁴⁷ ዝኒ ከማሁ፣ ገጽ 34
⁴⁸ ዝኒ ከማሁ፣ ገጽ 40

አውጥተው ይዘው ለመሄድ ተስማሙ።⁴⁹ ታቦተ ጽዮንንም በአዛርያስ አማካኝነት ከቤተመቅደስ አውጥተው ይዘዋት ወደ ኢትዮጵያ መጡ። ተክዜ ሲደርሱ ለንጉስ ምኒልክ የእስራኤል ልጆች ምስጥሩን ነገሩት። ንጉሱም በደስታና በእልልታ ከእስራኤል በኩሮች ጋር ታቦተ ጽዮንን ይዞ ደብረ ማክዳ ኢትዮጵያ እንደገባ⁵⁰ ክብረ ነገስት ያስረዳል። በዚህ ሂደት ታቦተ ጽዮን ወደ ኢትዮጵያ ገብታ በደብረ ማክዳ ተቀመጠች፤ እስከዛሬም በአክሱም ትገኛለች። ይህን የሚያጠናክር በኢትዮጵያ እስከ ዛሬ ድረስ የሚከወኑ ሐይማኖታዊና ትውፊታዊ ድርጊቶች ከኦሪት ሕግጋት ጋር አንድ ከመሆናቸው በተጨማሪ የሰሎሞን ሥርዓት መንግስት በክብረ ነገስት ከተጠቀሰው ውጭ መቼ እንደተጀመረ የሚያረጋግጥ ግኝት ማግኘት አለመቻሉ አልተቻለም።

ነገር ግን ንግስተ ሳባንና ምኒልክን በተመለከተ የሚነሱ ሁለት መሰረታዊ ጥያቄዎች አሉ። የመጀመሪያው የንግስተ ሳባ ታሪክ አፈታሪክ ነው የሚለው ነው። ንግስተ ሳባ ግን በንጉስ ሰሎሞን ዘመን እንደነበረች በመጽሐፍ ቅዱስ ተገልጿል።⁵¹ የንጉስ ሰሎሞንን ታሪክ መጽሐፍ ቅዱስን መሰረት አድርጎ እየተቀበሉና እያመኑ የንግስተ ሳባን ታሪክ አለመቀበል ብዙ ርቀት የሚሰድ አመክንዮ አይደለም። ክብረ ነገስትንም ቢሆን ያለበቁ ማስረጃ አፈታሪክ ነው ብሎ ማጣጣል ተገቢነት የለውም።⁵² ንጉስ ሰሎሞን 700 ሚስቶችና 300 ዕቁባቶች እንደነበሩት ይታወቃል።⁵³ ደብዳቤ ጽፎ ጥሪ አድርጎ ከሄደችለት ሴት ጋር ምንም ዓይነት ግንኙነት

የለውም ማለትም ተአማኒነት የለውም።⁵⁴ በተጨማሪም የፈላሻዎች (ቤተ እስራኤሎች በኢትዮጵያ) በሰሜን ኢትዮጵያ መኖር፣ በአክሱም የቀዳማዊ ምኒልክ መቃብር በመባል የሚታወቅ ስፍራ መገኘቱና የሰሎሞናዊ ስርዓት መንግስት በኢትዮጵያ ታሪክ እስከ 1974 ድረስ የነበረ መሆኑ በታሪክ መመዘገቡ ለተነሳው ጭብጥ አስረጅ ሆኖ ይጠቀሳል።⁵⁵

ሁለተኛው ጭብጥ ደግሞ ንግስተ ሳባ ኢትዮጵያዊት አይደለችም የሚለው ነው። የሳባ ቤተመንግስትና የመታጠቢያ ስፍራዎች በአክሱም መገኘት የንግስተ ሳባ ትክክለኛ ቦታ ኢትዮጵያ መሆኑን ለማሳየት በቂ ማስረጃ ነው። ከጥንታዊ የታሪክ ጸሐፊዎች መካከል ፍላጊያስ ጆሴፊስ፣ አርጌንና አባ ጆሮም ንግስተ ሳባ የላዕላይ ግብጽ (ይህ ቦታ ሱዳንን ጨምሮ የኢትዮጵያ አካል ነበር) ገዥ መሆኗን እንደዘገቡት ሐመረ ተዋሕዶ ላይ ተመዝግቧል።⁵⁶ ተክለ ጻድቅ መኩሪያ ከሰሎሞን ቀዳማዊ ምኒልክን የወለደችው ንግስተ ሳባ ግዛቷ በደቡብ እስከ ማዳከስካር፣ በምስራቅ እስከ የመን፣ በሰሜን እስከ ኖባ፣ በምዕራብ እስከ ኒያገዛ እንደሚደርስና መቀመጫዋ አክሱም አጠገብ ሳባ ከሚባል ቦታ እንደነበር ይገልጻሉ።⁵⁷ ንግስተ ሳባ ማለት የሳባ ንግስት ማለት ነው። ይህንን የንግስተ ሳባ ሕልው መሆንንና የቀዳማዊ ምኒልክን ታሪክ እንዲሁም የንግስቷን ኢትዮጵያዊነት የሚክዱ ወይም የሚጠራጠሩ የውጭ ጸሐፊዎች ብቻ አይደሉም። ኢትዮጵያውያንም በምዕራባውያን መምህሮቻቸው ተጽዕኖ መውደቃቸውን

⁴⁹ ዝኒ ከማሁ፣ ገጽ 46

⁵⁰ ዝኒ ከማሁ፣ ገጽ 54

⁵¹ 1ኛ ነገ 10፣ 1

⁵² ጌታቸው ተስፋዬ፣ ገጽ 174

⁵³ 1ኛ ነገ 11፣ 3

⁵⁴ ብላቴን ጌታ ጎሩይ ወልደሠላሴ፣ ገጽ ፫

⁵⁵ Bernard Leeman, 2009

⁵⁶ ሐመረ ተዋሕዶ፣ ገጽ 111

⁵⁷ ተክለጻድቅ መኩሪያ፣ ገጽ 7

የተመለከቱት ሥርዓው ሐመረ ተዋህዶ ላይ የሚከተለውን ሀሳብ አስፍረዋል፤

የሕዝቡን እውነት የሚሸር ተጨባጭ የሆነ የታሪክ ማስረጃ በሌለበት የሕዝቡን ትውፊት በመካድ እንዲሁም ጥፋትን ብቻ መፈጸም የታሪክ ሰው ድርሻ አይደለም። ለመገንባት እንጅ ለማጥፋት ምንጊዜም ቀላል ነው። ስለሆነም የኢትዮጵያን ጥንታዊ ትውፊት አንድ፣ ከእርሱ የተሻለ ስለጥንቱ የሚያስረዳ እስካሁን በቂ ማስረጃ የለም።⁵⁸

ስለሆነም ታቦተ ጽዮን በቀዳማዊ ምኒልክ ከኢየሩሳሌም ወደ ኢትዮጵያ በፈቃዷ በሌዋውያን ካህናት በእነ አዛርያስ አማካኝነት መጥታለች የሚለውን እውነት ሊያስተባብል የሚችል ተጨባጭ መረጃ የሌለ መሆኑን መገንዘብ ይቻላል።

4. የሙሴ ታቦት በግራሃም ሐንኮክ ጥናት

ግራሃም ሐንኮክ እንግሊዛዊ ተመራማሪ ሲሆን፤ የቃል ኪዳኗን ታቦት አድራሻ ለማግኘት የሰራውን ምርምር “The Sign and The Seal”⁵⁹ በሚል በ600 ገጽ መጽሐፍ አውጥቶታል። ይህን መጽሐፍ ጌታቸው ተስፋዬ ታቦተ ጽዮንን ፍለጋ በሚል ርዕስ ተርጉሞ አሳትሞታል። ለዚህ ጽሑፍ በዋናነት አገልግሎት ላይ የዋለው፤ ጌታቸው ተስፋዬ ታቦተ ጽዮንን ፍለጋ በማለት በሜጋ ማተሚያ ድርጅት በ1999 ዓ.ም የታተመው ባለ 258 ገጽ መጽሐፍ ነው።

ግራሃም ሐንኮክ እንደሌሎች የምዕራባውያን ምሁራን ሁሉ የንግስተ ሳባን ሕልውናና ኢትዮጵያዊነትን መቀበል ይከብደዋል። ግራሃም ሐንኮክ ንግስተ ሳባን ላለመቀበል እንደምክንያት የሚያነሳው ኢትዮጵያ በ1000

ዓመት ቅልክ በዚህ ደረጃ የመንግስት ስርዓት ሊኖራት አይችልም፤ ምክንያቱም አቢሲኒያዎች ያልሰለጠኑ ሰዎች ነበሩ።⁶⁰ በሚል ምክንያት የተነሳ ነው። ምንም እንኳን በአክሱምና በአካባቢው የንግስተ ሳባን የቀዳማዊ ምኒልክ የቤተመንግስት ፍርስራሽ፣ የመቃብር ቦታና መሰል ነገሮች በከርሰ ምድር ቁፋሮ ቢገኙም⁶¹፤ ማረጋገጫ የሚሆን የጽሑፍ መረጃ (ክብረ ነገስት) ቢኖርም፤ ከዚያ ጊዜ የጀመረና ለ3ሺ ዘመን መቀጠል የቻለ የመንግስት ስርዓት (የሰሎሞን ሥርዓዊ መንግስት) ቢፈጠርም፤ ኢትዮጵያን ከጥንታዊ አይሁዶች ጋር አንድ የሚያደርጉ የግርዘት፣ የማንጻጸ፣ የሚበሉና የማይበሉ እንሰሳት የመለየት፣ ቀዳሚት ሰንበትን የማክበር፣ የታቦት እና የመሳሰሉት ትውፊቶችና ሐይማኖታዊ ስርዓቶች ቢኖሩም በምሁራን ዘንድ ተቀባይነት ለማግኘት በቂ ሆነው የተገኙ አይመስልም።

የምዕራቡ ዓለም ምሁራን ታቦተ ጽዮንን ለመፈለግ መጽሐፍ ቅዱስን መነሻ አድርገው በሰሎሞን ዘመን ታቦቱ ቤተመቅደስ እንደገባ ሲያረጋግጡ፤ እንደወጣ ግን የሚያሳይ መረጃ የለም በማለት ውድቅ ያደርጋሉ። የዚህ አስተሳሰብ ውጤት የሆነው ግራሃም ሐንኮክ በንጉስ ሰሎሞን ዘመን መንግስት የቃል ኪዳኗ ታቦቱ በቀላሉ ይወጣል የሚል እምነት የለውም። ስለሆነም ፍለጋውን ይቀጥላል። ከዚህ ጥበበኛ ንጉስ በኋላ ታቦቱ ከቤተ መቅደስ እንደወጣ የተናገረውና ሌዋውያን በቦታው ይመልሱት ዘንድ ያዘዘው ንጉስ ኢዮስያስ ነው።⁶² በማለት ግራሃም ሐንኮክ ጥናቱን ይጀምራል።

⁵⁸ ሐመረ ተዋህዶ፣ ገጽ 112
⁵⁹ Graham Hancock, 1997

⁶⁰ ጌታቸው ተስፋዬ፣ ገጽ 173-4
⁶¹ Bernard Leeman, 2009
⁶² 2ኛ ዜና 35፣ 3-4 ፤ ጌታቸው ተስፋዬ፣ ገጽ 176/180

ግርግም ሐንኮክ ኢዮስያስ ይህን ይናገር እንጅ መቼ ከቤተመቅደሱ እንደወጣ ለማረጋገጥ ሌሎች መረጃዎችን አስሏል። በተለይ ከሰሎሞን በኋላ በሮብግም ዘመን በ926 ቅልክ የግብጽ ፈርኦን ሺሻቅ ኢየሩሳሌምን ወርሮና ዘርፎ ቢሄድም ከዘረፋቸው ውስጥ ግን ታቦተ ጽዮን እንዳልነበረች ተረጋግጧል።⁶³ ከፈርኦን ሺሻቅ በኋላ እስራኤል በ722 ቅልክ በአሶራውያን ተወርራ አስሩ የእስራኤል ነገድ በባርነት ወደ አሶር ተግዘዋል። ይህ ወረራ በ701 ቅልክ ከሰሜን እስራኤል ወደ ደቡብ ተሸጋግሮ የወቅቱ የይሁዳ ንጉስ ሕስቅያስ ለአሶር ንጉስ ለሰናክራም ከቤተመቅደሱ ወርቅ መገበሩን እንጅ ሰናክራም ቤተመቅደሱን መመዝበሩን የሚያሳይ ምንም ዓይነት መረጃ የለም።⁶⁴ ስለሆነም ታቦቱን ከቤተመቅደሱ የሚያስወጣ ክስተት አልተፈጠረም ማለት ይቻላል። ሌላው በ606 ቅልክ የነበረው የናቡከደነጾር እየሩሳሌምን ወርሮ እነዳንኤልንና ሰልስቱ ደቂቅን በግዞት ወደ ባቢሎን የወሰደበት ዘመን ነው። ናቡከደነጾር ለሁለተኛ ጊዜ በ598 ቅልክ ኢየሩሳሌምን ዘርፎ ንጉሳቸውን ኢዮአቄምን ማርኮ ወደ ባቢሎን ወረደ። ናቡከደነጾር እንደገና ለሶስተኛ ጊዜ በ587 ቅልክ⁶⁵ ኢየሩሳሌምን ወርሮ ሰሎሞን ያስገነባውን ቤተመቅደስ ዘርፎና አውድሞ የሄደበት⁶⁶ እነነብዩ ሕዝቅኤል የተጋዙበት፤ ነብዩ ኤርሚያስ የተሰደደበት፤ ኢትዮጵያዊው አቤሜሌክ ይህን የመከራ ጊዜ እንዳያይ ለ66 ዓመታት በእንቅልፍ ያሳለፈበት ባሮክም ከንደኞቹ ተነጥሎ የአባቶቹን መቃብር የጠበቀበት ክስተት ነው።⁶⁷ ይህ ዘመን እስራኤላውያን በባቢሎንናውያን ተግዘው ለ70

ዓመታት ከተገዙ በኋላ የፋርሶች የበላይነት ሲመጣ በ538 ቅልክ ወደ ኢየሩሳሌም ተመልሰዋል።⁶⁸ የፋርስ መንግስት ቂሮስ ከእስራኤል ጋር የነበረው ግንኙነት ጥሩ ስለነበር በባቢሎንናውያን የተዘረፉትን ሃብት በሙሉ ተመልሶላቸው ወደ አገራቸው እንዲገቡ ተደርጓል። በዚህ ዝርዝር ውስጥ ታቦተ ጽዮን አለመኖሯን ድርሳናት ይገልጻሉ።⁶⁹

እስራኤላውያን ወደ ኢየሩሳሌም ተመልሰው ቤተመቅደሱን እንደገና በ537 ቅልክ ግንባታ ጀምረው በ517 ቅልክ ሲጨርሱ ታቦተ ጽዮንን ወደ አዲሱ ቤተመቅደስ ማስገባት አልቻሉም።⁷⁰ ይህ የሚያመለክተው ታቦተ ጽዮን ወደ ባቢሎን በምርኮ በወረዱት ሌዋውያን ካህናት እጅ አልነበረችም።⁷¹ ይህ ማለት ታቦተ ጽዮን ከእጃቸውም የወጣች ከባቢሎንናውያን ወረራ በፊት መሆኑን ያመለክታል። በመጽሐፍ ቅዱስም ከባቢሎንናውያን በፊት ከ640-609 ቅልክ ጊዜ ንጉስ ኢዮስያስ ታቦቱ በቤተመቅደሱ እንዳልነበር ለመጀመሪያ ጊዜ ተገልጿል።⁷² በሌላ በኩል ደግሞ ታቦቱ በቤተመቅደስ እንደነበር ለመጨረሻ ጊዜ የተገለጸው በሕዝቅያስ ዘመን (በ701 ቅልክ) እንደሆነ ግራሃም ሐንኮክ መጽሐፍ ቅዱስን ጠቅሶ ይሞግታል። መጽሐፍ ቅዱስ ግን በሕስቅያስ ዘመን ታቦቱ ስለመኖሩ በግልጽ አይናገርም። ይሁን እንጅ የሕስቅያስ ጸሎት እንዲህ ይላል፡-

ሕዝቅያስም ደብዳቤውን ከመልእክተኞች እጅ ተቀብሎ አነበበው፤ ሕዝቅያስም ወደ እግዚአብሔር ቤት ወጥቶ በእግዚአብሔር

⁶³ ጌታቸው ተስፋዬ፣ ገጽ 162፤ 2ኛ ዜና 12፣ 2-9
⁶⁴ 2ኛ ነገ 18፣ 14-16
⁶⁵ ጌታቸው ተስፋዬ፣ ገጽ 164
⁶⁶ ዳንኤል ክብረት፣ ገጽ 8
⁶⁷ ወንጌል ቅዱስ፣ ገጽ 469-471

⁶⁸ ጌታቸው ተስፋዬ፣ ገጽ 165
⁶⁹ ዝኒ ከማሁ፣ ገጽ 186
⁷⁰ ዝኒ ከማሁ፣ ገጽ 165
⁷¹ ዝኒ ከማሁ፣ ገጽ 164
⁷² ዝኒ ከማሁ፣ ገጽ 176 /180

ፊት ዘረጋው፤ ሕዝቅያስም ወደ እግዚአብሔር እንዲህ ብሎ ጸለየ “በኪሩቤል ላይ የምትቀመጥ የእስራኤል አምላክ አቤቱ አንተ ብቻህን የምድር ነገስታት ሁሉ አምላክ ነህ፤ ሰማይና ምድርን ፈጥረሃል። አቤቱ ጆሮህን አዘንብልና ሰማ፤ አቤቱ ዓይንህን ክፈትና እይ፤ በሕያው አምላክ ላይ ይገዳደር ዘንድ የላከውን የሰናክሬምን ቃል ሰማ፤ ... አንተ ብቻ እግዚአብሔር አምላክ እንደሆንህ ያውቁ ዘንድ ከአሶር ንጉስ እጅ አድነን።”⁷³

እንደ ግራሃም ሐንክክ ገለጻ ሕዝቅያስ ደብዳቤውን በታቦቱ ላይ እንደዘረጋው እንዲሁም በኪሩቤል ላይ የምትቀመጥ ብሎ የጸለየ ታቦቱ ስለነበር ነው። ይኸ ብቻ አይደለም፤ ንጉስ ሕዝቅያስ በእግዚአብሔር ዘንድ የተወደደ አካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር ያደረገ እንደነበር በመጽሐፍ ቅዱስ ተመስክሮለታል። በዚህም የተነሳ በእርሱ ዘመን ታቦቱ ከቤተመቅደስ ይወጣል ማለት ተገቢነት የለውም። በሕዝቅያስ ዘመን ታቦቱ በቤተመቅደስ ነበር ብሎ ማጠቃለል ተገቢ ነው ይላል። መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር በኪሩቤል ላይ እንደሚያድር፤ በታቦቱ ላይ እንደሚገለጥና ሕዝቅያስም ወደ እግዚአብሔር እንደጸለየ ስለሚናገር በ701 ቅልክ ታቦቱ በቤተመቅደስ ውስጥ ነበር ብሎ ይገልጻል። ይሁን እንጅ ከሕዝቅያስ በኋላ በሶስተኝነት የነገሰው የኢዮስያስ ዘመን ከመግባቱ በፊት ታቦቱ ከቤተመቅደስ ውስጥ ጠፋ።⁷⁴ ይህን ማወቅ የምንችለው ኢዮስያስ ለካህናት በተናገረው መልዕክት አማካኝነት ነው። ኢዮስያስ ስለጉዳዩ እንዲህ ይላል፡

ቅዱሱን ታቦት የእስራኤል ንጉስ የዳዊት ልጅ ሰሎሞን በሰራው ቤት ውስጥ አኑሩት፤ ከዚህም በኋላ በትክኻችሁ ላይ ሸክም

አይሆንባችሁም፤ አሁንም አምላካችሁን እግዚአብሔርንና ሕዝቡን እስራኤልን አገልግሉ።⁷⁵

በዚህ መልዕክት ውስጥ “አኑሩት” የሚለው ቃል ታቦቷ በቤተ መቅደስ ውስጥ እንዳልነበረች ያመለክታል። ታቦቷ በቤተመቅደስ ውስጥ ብትኖር ኖሮ “በትክኻችሁ ላይ ሸክም አይሆንባችሁ” በማለት ባልተናገራቸው ነበር። ታቦቷ ከቤተመቅደስ ልትወጣ የምትችለው በሕዝቅያስ እና በኢዮስያስ መካከል ባለው ጊዜ ነው። ይህም ከ687 እስከ 640 ቅልክ ሲሆን 47 ዓመታትን ይይዛል። በሁለቱ ነገስታት መካከል የነገሱ ደግሞ ምናሴና አሞጽ ብቻ ናቸው። ምናሴ ለ45 ዓመት (ከ687-642 ቅልክ) ሲነግስ አሞጽ ግን ለሁለት ዓመት (ከ642-640 ቅልክ) ብቻ ነግሶ ሞቷል⁷⁶ (በመጽሐፍ ቅዱስ ግን የምናሴ የስልጣን ዘመን 55 ዓመት ነው)።

መጽሐፍ ቅዱስ ስለምናሴ እንዲህ ይላል፤ ምናሴ በነገሰ ጊዜ 12 ዓመት ሆኖት ነበር። በኢየሩሳሌምም 55 ዓመት ነገሰ። ... እንደ አሕዛብ ርኩሳት በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ነገርን አደረገ፤ አባቱም ሕዝቅያስ ያፈረሳቸውን የኮረብታውን መስገኛዎች መልሶ ሰራ፤ የእስራኤል ንጉስ አክዓብ እንዳደረገው ለበአል መሰዊያ ሰራ፤ የማምለኪያ ዐጸድንም ተክለ፤ ለሰማይ ሰራዊት ሁሉ ሰገደ፤ አመለካቸውም፤ እግዚአብሔርም “ስሜን በኢየሩሳሌም አኖራለሁ” ባለው በእግዚአብሔር ቤት መሰዊያዎችን ሰራ፤ ልጁንም በእሳት ሰዋ፤ ሞራ ገላጭም ሆነ፤ አስማትም አደረገ፤ አስቆጣውም፤

⁷³ 2ኛ ነገ 19፣ 14-19

⁷⁴ ጌታቸው ተስፋዬ፣ ገጽ 177

⁷⁵ 2ኛ ዜና 35፣ 3

⁷⁶ ጌታቸው ተስፋዬ፣ ገጽ 183

.... በእግዚአብሔር ዐይኖች ፊት ክፉ ይሰሩ ዘንድ ምናሴ አሳታቸው።⁷⁷

በምናሴ ክፉ ስራዎች ምክንያት እግዚአብሔር በእስራኤል ላይ ጀርን ጭው የሚያደርግ ከባድ ቅጣት አወረደ። እግዚአብሔርም ተዋቸው፤ ታቦቷም በዚህ ዘመን ከእየሩሳሌም በታማኝ ሌዋውያን ካህናት አማካኝነት ተወሰደች። ታቦቷን ከጣኦት ጋር በቤተ መቅደስ መቀመጡን ካህናት አልፏቸዋል። የንጉሱን በትር ተቋቋመው ጣኦት በቤተመቅደሱ እንዳይገባ ማድረግ አልተቻላቸውም። ያላቸው ብቸኛ አማራጭ በንጉሱ የማይፈለገውን ታቦት ይዘው መሰደድ ነው። የታቦቷ ጉዞ ወዴት እንደሆነ ለማወቅ ግራሃም ሐንኮክ የተከተለው ንጉስ ኢዮስያስን በተመለከተ በመጽሐፍ ቅዱስ የተነገረውን ነው። ንጉስ ኢዮስያስ በመጀመሪያ ቤተመቅደሱንና አገሪቱን ከጣኦት አጸዳት፤ የፋሲካ በዓልን በእስራኤል ታሪክ ተከብሮ በማይታወቅ ድምቀት አከበረ። ከፋሲካ በዓል በኋላ በፈርኦን ኒካው ላይ ጦሩን ይዞ እንደዘመተ መጽሐፍ ቅዱስ ይገልጻል። ኒካው ኢዮስያስን

... የይሁዳ ንጉስ ሆይ፣ ከአንተ ጋር ምን አለኝ? በምዋጋበት በሌላ ቤት ላይ ነው እንጅ በአንተ ላይ አልመጣሁም፤ እግዚአብሔርም እንድትኩል አዝዞኛል፤ ከእኔ ጋር ያለው እግዚአብሔር እንዳያጠፋህ ይህን በእርሱ ላይ ከማድረግ ተመለስ፤ ...⁷⁸

ኒካው ለኢዮስያስ የተናገረው የእስራኤላውያን አምላክ ከእርሱ ጋር እንደሆነ አድርጎ ነው። ይህ ደግሞ የእስራኤላውያን ልምድ ነው። እስራኤሎች ታቦቱ ከእነሱ ጋር በነበረበት ጊዜ

ተመሳሳይ ተግባር ይፈጽሙ ነበር። እንደ ግራሃም ሐንኮክ ከሆነ ኢዮስያስ ታቦቱን ከግብጽ ወደ እየሩሳሌም ለመመለስ ካለው ሐሳብ የተነሳ የኒካውን ምክር ሰምቶ መመለስ አልፏቸዋል። ከግብጽ ጋር ጦርነት ገጥሞ በጦር ተወግቶ ሞተ።⁷⁹ ኢዮስያስን ለሞት የዳረገው ጦርነት ምክንያት በመጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ የተጠቀሰ ባይሆንም ከኒካው ንግግር መረዳት የሚቻለው ግን የእስራኤላውያን አምላክ ከእርሱ ጋር ስለሆነ ነው። ይህ ሊሆን የሚችለው ደግሞ ታቦቱ ከእርሱ ጋር ከሆነ ብቻ ነው። ይህን የተረዳው ኢዮስያስ በእየሩሳሌም ቤተመቅደሱን ከጣኦት አጽድቶና ፋሲካውን ልዩ በሆነ ድምቀት አክብሮ በመጨረሻ ታቦቱን ወደ ቦታው ለመመለስ እንቅፋት የሆነውን ኒካውን ሊወጋ ወጣ። ስለሆነም ታቦቱ በምናሴ ዘመን ወደ ግብጽ ወርዶ እንደነበር መገመት ቀላል ነው ይላል ግራሃም።

ሁለተኛው ምክንያት ሌዋውያን ካህናት በንጉስ ምናሴ ዘመን መንግስት በቤተመቅደሱ ውስጥ ጣኦት በመግባቱ የተነሳ የቃል ኪዳኗን ታቦት ከቤተመቅደሱ ውስጥ በማውጣት ራቅ ወዳለ ቦታ መውሰድ ነበረባቸው። ለዚህ ተመራጭ የሆነችው ግብጽ ነች። ለዚህ ማስረጃ በግብጽ አስዋን አጠገብ ኤሌፋንታይን ደሴት ላይ በ670 ቅልክ ተገንብቶ የነበረው የአይሁድ ቤተመቅደስ ነው። ቤተመቅደሱ የሰሎሞን ቤተመቅደስን እንደሚመስልና እንደሚያክል (27 ሜ ርዝመት እና 10 ሜ ወርድ)⁸⁰ የክርስ ምድር ጥናት ያመለክታል። አይሁዳውያን ባቢሎን ለ70 ዓመታት በግዞት ሲቀመጡ ቤተመቅደስ አልገነቡም። ቤተመቅደስ ከእየሩሳሌም ውጭ መገንባትም የተከለከለ ነበር። ታዲያ ለምን በግብጽ ኤሌፋንታይን ደሴት ላይ የአምልኮ

⁷⁷ 2ኛ ነገ 21፣ 1-9
⁷⁸ 2ኛ ዜና 35፣ 21

⁷⁹ 2ኛ ዜና 35፣ 23-24
⁸⁰ ጌታቸው ተስፋዬ፣ ገጽ 195

ቤተመቅደስ ልክ የሰሎሞንን አስመስለው በ650 ቅልክ ሊገነቡ ቻሉ? የሚለው ጥያቄ መልሱ በእጃቸው ታቦተ ጽዮን ስለነበረች ነው የሚለው በብዙ መስፈርቶች አሳማኝ ይሆናል።⁸¹ በኤሌፍንታይን የነበረው የአይሁድ ማህበረሰብ ያካሂድ የነበረው የእንሰሳት መስዋዕት ከንጉስ ኢዮስያስ አዋጅ በኋላም ሳይቋረጥ የቀጠለው ታቦቱ በእጃቸው ስለነበር መሆኑን ያሳያል።⁸²

እንደጥናቱ የአይሁዶች በግብጽ የነበራቸው ቆይታ ለ200 ዓመት (ከ670-470 ቅልክ) አካባቢ ነበር። በግብጻች አማካኝነት በኤሌፍንታይን ደሴት የነበረው የአይሁድ ቤተመቅደስ በ410 ቅልክ ተደመሰሰ። በቦታው ይኖሩ የነበሩ አይሁዶችም ከቦታው ተሰደው ጠፉ። ይህ የሆነው የፋርሶች የበላይነት በግብጻች ሲተካ ነው። ግብጻች የበላይነታቸውን ሲያገኙ በሁለት ምክንያቶች ከእስራኤላውያን ጋር ተጣሉ። የመጀመሪያው ምክንያት እስራኤላውያን ከፋርሶች ጋር ተባብረው ስለነበር አሁን ፋርሶች ሲመቱ እነሱም ተመሳሳይ እጣ ፋንታ ገጠማቸው። ሁለተኛው አይሁዶች በቤተመቅደሳቸው ይሰውት የነበረው የበግ ጠቦት የግብጻች የጣኦት አምላክ ምልክት ስለነበር ግብጻች በጠላትነት ተነሱባቸውና አሳደዷቸው።⁸³ በዚህ ጊዜ እስራኤላውያን ከላይኛው ግብጽ ተነስተው በታችኛው ግብጽ አልፈው ወደ አገራቸው ከነፃን መመለስ አይችሉም። ግብጻች ያጠፏቸዋል፤ ስለሆነም የናይልን ወንዝ ተከትለው ወደ ኢትዮጵያ መጡ። በጣና ደሴቶችና በጎንደር ከፍተኛ ቦታዎች ላይ ተቀመጡ። ታቦቱንም በጣና ቂርቆስ

ደሴት ድንኳን ውስጥ አስቀመጡት። ይህን በጣና ደሴት በሚገኙና ከታቦቱ ጋር በመጡ ንዋዩ ቅድሳት፣ ታቦቱ አርፎበት የነበረ ቦታ እና በገዳሙ አባቶች ትውፊታዊ ትምህርት በማመሳከር እውነተኛነቱን ተጨባጭ ያደርገዋል።⁸⁴

በጣና ቂርቆስ ገዳም የደም መሥዋዕቱ በሌዋውያን ካህናት ከዘመናት በፊት ይቀርብበት የነበረን ቦታ ከማየቱ በተጨማሪ ከታቦቱ ጋር የመጡ እስካሁን ድረስ በጣና ቂርቆስ ገዳም የሚገኙ ንዋዩ ቅድሳት መካከል ጎሜር⁸⁵ (ትልቅ ጎድጓዳ ሰሐን) እና የብረት መቋሚያ (የትልቁ ጎድጓዳ ሰሐን ማስቀመጫ) እንዳለ ተመልክቷል። እነዚህ ዕቃዎች በመጽሐፍ ቅዱስ ለልዩ ልዩ አገልግሎት እንደሚወሉ ተጠቅሰዋል።⁸⁶ ታቦቱን ይዘው የመጡት የአይሁድ ካህናት በደሴቲቱ ላይ የተውት የስጋ ሸካ (በእሳቱ ላይ የሚቃጠለውን መስዋዕት ለማገልበጥ የሚረዳ) እና የአሮን በትር (በሙሴ ዘመን በቤተ መቅደስ በተአምራት ለምልማ፣ አብባና አፍርታ የተገኘው)⁸⁷ ይገኛሉ። እነዚህን መሰረት በማድረግ ታቦቱ በጣና ቂርቆስ ገዳም እንደነበር መግለጽ ይቻላል። የሃይማኖት መሪ የሆኑ አረጋዊ ታቦቱ ወደ ኢትዮጵያ ከመሄዱ በፊት ለ200 ዓመት ግብጽ ስለመቀመጡ ይናገራሉ። በጣና ቂርቆስ ገዳም ለ800 ዓመት እንደነበር ያምናሉ።⁸⁸ የኢየሩሳሌም አይሁድ ኢንስቲቲዩት ተመራማሪ የሆኑት ሻሊቫ ዊል ከዘመናት በፊት ታቦቱን ይዘው ግብጽ የወረዱት ካህናት በግብጽ ለተወሰነ ወቅት ከቆዩ በኋላ

⁸¹ ሣህለ ጥላሁን፣ ገጽ 241-42 ፤ ጌታቸው ተስፋዬ፣ ገጽ 191-95
⁸² ጌታቸው ተስፋዬ፣ ገጽ 195፣ 99
⁸³ ሣህለ ጥላሁን፣ ገጽ 241-42 ፤ ጌታቸው ተስፋዬ፣ ገጽ 196/200

⁸⁴ ጌታቸው ተስፋዬ፣ ገጽ 114-17፤ ሣህለ ጥላሁን፣ ገጽ 218-27
⁸⁵ ጌታቸው ተስፋዬ፣ ገጽ 116
⁸⁶ ዘጸ. 30፣ 17-19 እና 26 ፤ ዘሌ. 8፣ 10-11
⁸⁷ ዘኁ. 17፣ 8
⁸⁸ ጌታቸው ተስፋዬ፣ ገጽ 115

ወደ ኢትዮጵያ እንደሄዱ ታቦቱም በዚህ ሂደት ኢትዮጵያ ውስጥ እንደገባ ይገልጻል።⁸⁹ ስለሆነም የዓባይን ወንዝ ተከትለው ከግብጽ የመጡ አይሁዳውያን ታቦት ይዘው ወደ ጣና ቂርቆስ ገብተው 800 ዓመት አካባቢ በአይሁድ እምነት ስርዓት እንደኖሩና በዘመነ ክርስትና በተለይ በአብርሃና አጽብሃ ዘመነ መንግስት ታቦቱ ወደ አክሱም እንደሄደ ያረጋግጣል።⁹⁰ በዚህም ከረጅም ጊዜ ምርምር በኋላ ታቦተ ጽዮን አክሱም እንደምትገኝ አስታወቀ።⁹¹ ሣህለ ጥላሁን “ጽላተ ሙሴ በኢትዮጵያ ናትን?” ብሎ በተረጎመው የአሜሪካዊው ሮበርት ኮርኑክ “Relic Quest”⁹² መጽሐፍ ከግራህም ሐንኮክ የምርምር ውጤት ጋር ተመሳሳይ ውጤት ማግኘቱን እና አክሱም በነበረበት የመጨረሻ ጉዞው “... በቃል ኪዳን ታቦት ጥላ ስር መቆሜን አረጋግጫለሁ”⁹³ በማለት አጠቃሎታል።

5. የሁለቱ መጻሕፍት የልዩነት ምክንያት

ከላይ ማየት እንደታዘቀው ክብረ ነገስትና ታቦተ ጽዮንን ፍለጋ መጻሕፍት የሙሴ ታቦት ከሰሎሞን ቤተመቅደስ ወጥታ ኢትዮጵያ ውስጥ እንደምትገኝ ይስማማሉ። ነገር ግን የሙሴ ታቦት ከሰሎሞን ቤተ-መቅደስ በወጣችበት ዘመን፣ ወደ ኢትዮጵያ በመጣችበት መንገድና አክሱም በደረሰችበት ዘመን ሰፊ ልዩነት አላቸው። የዚህን የልዩነት ምክንያት ከራሳቸው ከሁለቱም መጻሕፍት ድምዳሜዎች እናገኛለን።

በታቦተ ጽዮንን ፍለጋ መጽሐፍ ላይ በኤሌፋንታይን ለ200 ዓመት የኖሩት አይሁዳውያን ከግብጽ ለመውጣት ሲገደዱ ምርጫቸውን ወደ ኢትዮጵያ ያደረጉት በዘፈቀደ አይደለም። ምንም እንኳን ወደ እስራኤል መመለስ መንገዳቸው ከባድ የሚሆንባቸው መሆኑን ቢያውቁም፤ ጉዞአቸውን ወደ ኢትዮጵያ ያደረጉት በአጋጣሚ ሳይሆን እነሱን በደምና በእምነት የሚመስሉ ቀደምት አያቶቻቸው በኢትዮጵያ ስለነበሩ ነው። ነገር ግን እነዚህ የአይሁድ ቅድመአያቶች መቼና እንዴት ወደ ኢትዮጵያ ገቡ? የሚለውን ጥያቄ በእርግጠኝነት ባይናገርም ከኢሳይያስና ሶፎንያስ ትንቢቶች በመነሳት ከንጉስ ኢዮስያስ በፊት ወደ ኢትዮጵያ የገባ የአይሁድ ማህበረሰብ እንደነበር ዘግቧል።⁹⁴ ለመሆኑ ከንጉስ ኢዮስያስ ዘመን (ከ640-609 ቅልክ) በፊት የአይሁድ ማህበረሰብ ወደ ኢትዮጵያ እንዲሰደድ የሚያደርገው ክስተት ተፈጥሮ ነበር? ከተፈጠረስ መቼ?

ለዚህ ጥያቄ መልስ የታሪክ ሰነዶችን እንመልከት። እንደ መጽሐፈ ነገስት አቆጣጥር እስራኤላውያን ከግብጽ በሙሴ አማካኝነት ከወጡበት እስከ ሰሎሞን ድረስ ያለው ዘመን 480 ዓመት ነው።⁹⁵ በዚህ ሂደት እስራኤላውያን ከግብጽ ወጥተው በአንድነት ወደ ርዕስታቸው የሄዱበት፣ ከአምላካቸው የቃል ኪዳን ታቦት በሲና በርሃ የተቀበሉበት፣ ሙሴን በተካው በኢያሱ አማካኝነት ጠላቶቻቸውን ድል አድርገው በነገድ ርስት የተከፋፈሉበት፣ ከፍልስጥኤማውያን ጋር በርካታ ውጊያዎች ያደረጉበት፣ አልፎ አልፎም በሌሎች ቅኝ ግዛት የወደቁበት⁹⁶፣ ከመሳፍንት ግዛት ወደ

⁸⁹ ዝኒ ከማሁ፣ ገጽ 114-15፤ ሣህለ ጥላሁን፣ ገጽ 233
⁹⁰ ዝኒ ከማሁ፣ ገጽ 200
⁹¹ ዝኒ ከማሁ፣ ገጽ 245-46
⁹² Robert Cornuke, Relic Quest (በሣህለ ጥላሁን ጽላተ ሙሴ በኢትዮጵያ ናትን? ተብሎ በአማርኛ ተተርጉሟል)
⁹³ ሣህለ ጥላሁን፣ ገጽ 310

⁹⁴ ጌታቸው ተስፋዬ፣ ገጽ 201-212
⁹⁵ 1ኛ ነገ. 6፣ 1
⁹⁶ ዳንኤል ክብረት፣ ገጽ 139-140

ንጉሳዊ ስርዓት የተሸጋገሩበት ዘመን ነው። በዚህ ጊዜ እስራኤላውያን አገራቸውን ትተው ወደሌላ አገር በተለይ ወደ ኢትዮጵያ የተሰደዱበት (የተጋዘቡበት) አጋጣሚ አልተመዘገበም።

ሁለተኛው በንጉስ ሰሎሞን ዘመነ መንግስት በክብረ ነገስት ከተመዘገበው የእስራኤል የበኩር ልጆች ከቀዳማዊ ምኒልክ ጋር ከካህናትና ከመኪንንት ልጆች 23 ታላላቆችን ሾሞ 12000 የአዋቂዎችና የብልሆች የበኩር ልጆች ወደ ኢትዮጵያ እንደመጡ አስረዘ የኔሰው በመጥቀስ ደሴ ቀለብ ዘግቦታል።⁹⁷ ይህ ማለት ከኢዮስያስ ዘመን በፊት በ935 ቅልክ አካባቢ አይሁዳውያን ወደ ኢትዮጵያ ታቦተ ጽዮንንና የኦሪት መጻሕፍትን ይዘው ገብተዋል።

ሶስተኛው ጊዜ እስራኤል ለሁለት ከተከፈለችበት 930 ቅልክ እስከ ኢዮስያስ ዘመን ያለው ነው። እስራኤል በሮብዳምና በኢዮርብዳም አማካኝነት ለሁለት መከፈሏ በተለይ ሁለቱን ነገድ የያዘው ደቡብ እስራኤል በፈርኦን ሺሻቅ (926 ቅልክ) አማካኝነት ስትዘረፍ አልተሰደዱም እንጅ ቢሰደዱም ወደ ኢትዮጵያ ሳይሆን ወደ ሶሪያና ባቢሎን ይሆን ነበር። ሁለተኛው ክስተት አስሩን ነገድ የያዘው ሰሜን እስራኤል ዋና ከተማ ሰማርያ በአሶራውያን የተያዘችበት ዘመን 722 ቅልክ ሲሆን በ701 ቅልክ የአሶር ንጉስ (ሰናክሬም) ይሁዳን ለመያዝ ያደረገው ጥረት አልተሳካለትም።⁹⁸ በዚህ በከሸፈ ወረራ ምንም እንኳን ሰሜኖች ወደ ደቡቦች የተሰደዱ ቢሆንም፤ ከደቡብ የእስራኤል ክፍል ግን ስደት የሚያስወጣ ክስተት አልነበረም። በዚህ ጊዜ አይሁዳውያን አገራቸውን ትተው ኢትዮጵያ ድረስ ይሰደዳሉ

ተብሎ አይጠበቅም። ከዚህ ውጭ ስደት ያስከተለ ችግር በእስራኤላውያን ላይ የደረሰው በናቡከደነጾር አማካኝነት በ587 ቅልክ ነው። ይህ ደግሞ ከኢዮስያስ ዘመን በኋላ የተከሰተ ነው።

በግራሃም ሐንኮክ ግኝት ከኢዮስያስ ዘመን በፊት ተሰዶ ወደ ኢትዮጵያ የገባ ሕዝብ አለ በማለት የተጠቀሰው በክብረ ነገስት የተመዘገበውን የሕዝብ ከምኒልክ ጋር ወደ ኢትዮጵያ መግባት መሆን አለበት። ከዚህ ውጭ በማስረጃ የቀረበ ታሪክ የለም። ግራሃም ሐንኮክ እንደጠቀሰው በኢትዮጵያ ያሉት አይሁዶች ከንጉስ ኢዮስያስ በፊት የመጡ ስለመሆናቸው ልዩ ልዩ ማሳያዎች ቢኖሩም አንዱን እንጥቀስ። በንጉስ ኢዮስያስ ዘመነ መንግስት ማንኛውም አምልኮትና መስዋዕትነት መቅረብ ያለበት በእስራኤል በቤተመቅደሱ ብቻ መሆን እንዳለበት ተወስኗል። ባቢሎን የወረዱት እስራኤላውያን “ጽዮንን ባሰብናት ጊዜ አለቀስን”⁹⁹ አሉ እንጅ በባዕድ አገር ምንም ዓይነት መስዋዕት አላቀረቡም።

ፈላጾች በንጉስ ኢዮስያስ ዘመን ስለተጻፈው ታልሙድና የታልሙድ ሕግ የሚያውቁት ነገር የላቸውም።¹⁰⁰ ከኢዮስያስ ዘመን በፊት ወደ ኢትዮጵያ የመጣ የአይሁድ ማኅበረሰብ እንደነበር ማሳያ ነው። ሌላው ግምት ውስጥ መግባት ያለበት አንድ መሰረታዊ ቁም ነገር አለ። እሱም አይሁዶች በስደትም ሆነ በግዞት በሄዱባቸው አገሮች ማለትም ግብጽ፣ አሶር፣ ባቢሎንና ፋርስ ባህላቸውንና እምነታቸውን ልክ እንደ ኢትዮጵያ የአገሩ ባህል ማድረግ አልቻሉም። የኦሪት ሕግና ስርዓት መሬት መያዝ የቻለው ኢትዮጵያ ውስጥ ነው። ለምን? ምክንያቱም ንግስተ ሳባ ከንጉስ

⁹⁷ ደሴ ቀለብ፣ ገጽ 101 ሕዳግ
⁹⁸ 2ኛ ነገ 17፣ 23 ፤ ቸርነት አበበ፣ ገጽ 40

⁹⁹ መዝ 137፣ 1
¹⁰⁰ Miguele F. Brooks, p. 180

ሰሎሞን ጋር በፈጠረችው መልካም ግንኙነት ቀዳማዊ ምኒልክ ተወለደ።¹⁰¹ ቀዳማዊ ምኒልክ ከአባቱ ከንጉስ ሰሎሞን መንግስታዊ ስርዓትን እንዲሁም ከሊቀ ካህኑ ሳዶቅ የኦሪት ስርዓትን በኢየሩሳሌም ተማረ።¹⁰² ቀዳማዊ ምኒልክ ወደ ኢትዮጵያ ሲመለስ በእስራኤላውያን አማካኝነት ሕገ ኦሪትንና ልዩ ልዩ መጻሕፍትን ከታቦተ ጽዮን ጋር ይዞ ወደ ኢትዮጵያ መጣ።¹⁰³ እንደ ክብረ ነገስት ገለጻ ይህ ክስተት እንዲህ በቀላሉ የተከናወነ አይደለም። ንጉስ ሰሎሞን ልጁን ምኒልክን አንግሶ በመንበሩ ላይ ያስቀምጠው ዘንድ ወደደ።¹⁰⁴ ምኒልክ ግን በኢየሩሳሌም የአባቱ ተተኪ ንጉስ ለመሆን አልፈለገም። ይልቁንም ወደ አገሩ ይመልሰው ዘንድ አባቱን ተማጸነ። ንጉስ ሰሎሞን የበኩር ልጁን በኢየሩሳሌም ማስቀረት አለመቻሉን ሲያውቅ ብቻውን ይመለስ ዘንድ አልፈቀደም። የእስራኤል የበኩር ልጆች ወደ ኢትዮጵያ ምኒልክን ተከትለው መሄድ እንዳለባቸው ንጉሱ አሰበ። ከመኪንንቶቹ ጋር መከረ። በእስራኤል ምድር የበኩር ልጅ የሆነ ሁሉ አብሮ ከምኒልክ ጋር ወደ ኢትዮጵያ እንዲሄዱ ተወሰነ። የሊቀ ካህኑ የሳዶቅ ልጅ አዛርያስም ወደ ኢትዮጵያ ከሚሄዱት መካከል ሆነ። ከእስራኤል ወደ ኢትዮጵያ እንዲሄዱ የተወሰነባቸው የበኩር ልጆች በተለይ ከታቦተ ጽዮን ተለይተው መሄዳቸውን ሲያስቡ አዘኑ። ታቦተ ጽዮንን የሚያስታውሱበትና አምላካቸውን የሚያመልኩበት ነገር ይሰጣቸው ዘንድ ጠየቁ።

ንጉስ ሰሎሞን የታቦተ ጽዮንን ልብስ ይሰጣቸው ዘንድ ፈቀደላቸው። አዛርያስ የተፈቀደለትን የታቦተ ጽዮን ልብስ ከአባቱ

ከሊቀ ካህኑ ከሳዶቅ ተቀበለ። ከግምጃ ቤት ውስጥ እንጨት በመውሰድ ታቦተ ሙሴን አስመስሎ ታቦት አዘጋጀ። ያዘጋጀውን ታቦት ይዞ በሌሊት ወደ ቤተመቅደስ ገባ።¹⁰⁵ የታቦተ ጽዮን ወደ ኢትዮጵያ መሄድ ፍቃዱ ነበርና በሩ ተከፍቶ ታቦተ ጽዮን ከመሬት ከፍ ብላ ጠበቀችው። በቦታዋ ላይ አዲስ ያዘጋጀውን ታቦት አስቀምጦ የሙሴን ታቦት ይዞ ከምኒልክ ጋር ወደ ኢትዮጵያ መጣ። ይህን ክስተት ደሴ ቀለብ ታሪክ ነገሥት በሚለው መጽሐፍ እንደሚከተለው ገልጾታል፤

... አዛርያስ ከንጉሱና ከአባቱ ዘንድ ገብቶ ወደ ባዕዳን አገር ከሰደዳችሁን ለእግዚአብሔር መስዋዕት የምንሰጥበት አንድ ነገር ከታቦተ ጽዮን ስጡን አለና ተናገረ። ሊቀ ካህኑና ንጉሱም ዕቃ ቤት ካለው ከታቦተ ጽዮን ልብስ እንሰጣችኋለን አሏቸው። ወቁት ወርቅ አወጡ፤ ከቤተ መቅደስም ሕንጻ የተረፈውን እንጨት መልካም መልካሙን ወስደው በታቦተ ጽዮን ቁመት ልክ ወርዱንም በወርዷ ልክ አድርገው ቀረፁት፤ ባወጡትም ወርቅ ለበጡት። ... ካህናቱም ወደ ቤተመቅደስ ገብተው በእሷ አምሳል የተቀረጸውን ታቦት አኑረው ታቦተ ጽዮንን ሰርቀው ይዘው ሄዱ።¹⁰⁶

ቀዳማዊ ምኒልክ ታቦተ ጽዮን ከእሱ ጋር እንደሆነች ያወቀው ወደ ኢትዮጵያ ምድር ከገቡ በኋላ እንደሆነ ታሪኩ ያስረዳል።¹⁰⁷ ወደ እናቱ መንግስት ደብረ ማክዳ ሲገባ ደማቅ አቀባብል ተደረገለት፤ እናቱም በክብር ተቀበለችው፤ በኢትዮጵያ ላይ አነገሰችው። በዚህም የሰሎሞን ስርዓት መንግስት በኢትዮጵያ ተጀመረ። ይህ ስርዓት መንግስት

¹⁰¹ ደሴ ቀለብ፣ ገጽ 91

¹⁰² ስርግው ገላው፣ ገጽ 34-9

¹⁰³ ዝኒ ከማሁ፣ ገጽ 59

¹⁰⁴ ዝኒ ከማሁ፣ ገጽ 31

¹⁰⁵ ዝኒ ከማሁ፣ ገጽ 44

¹⁰⁶ ደሴ ቀለብ፣ ገጽ 102

¹⁰⁷ ስርግው ገላው፣ ገጽ 51

በደርግ መንግስት በጉልበት እስከተወገደበት ጊዜ ድረስ ለ3 ሺ ዓመት በኢትዮጵያ ታሪክ ትልቅ ቦታ ይዞ ኖሯል። በዚህ ሂደት የመጀመሪያዎቹ እስራኤላውያን ወደ ኢትዮጵያ ገቡ። በንጉሱና በሊቀ ካህኑ አዛርያስ አማካኝነት እምነታቸውንና ባህላቸውን ለኢትዮጵያ አስተላለፉ። ኢትዮጵያም ከእስራኤል በመቀጠል የመጀመሪያዋ ሕገ ኦሪትን የተቀበለች አገር ሆነች። ንጉስ ሰሎሞንና ሊቀ ካህኑ ሳዶቅ ዋናው ታቦት እንደተወሰደባቸው ሲያውቁ በአዛርያስ የተሰራላቸውን ታቦት በተሻለ ሁኔታ አዘጋጁት። እንደ ክብረ ነገስት ገላጻ ንጉስ ሰሎሞን ታቦተ ጽዮን መሄዷን ካወቀ በኋላ የእስራኤልን ልጆች እንዲህ አላቸው፤

ክብራቸው ፈረሰ፤ እግዚአብሔርም ተዋቸው፤ ብለው ያልተገረዙት ወገኖች በላያችን ላይ እንዳይመኩ ተውት ከእንግዲህ በኋላ ለሌሎች ወገኖች አትግለጡ፤ እነዚህን የተጠጋጉና የተያያዙ ጠፍጣፋ ገበታዎች ግን አሁኑኑ እንቀድሳቸው፤ በወርቅም እንለብጣቸው፤ በጽዮን ምሳሌ እንሸልማቸው፤ በውስጡም የሕጉን መጽሐፍ እናስቀምጥ።¹⁰⁸

አዛርያስም ታቦቱን ሲወስድ ከሁለቱ ጽላት አንዱን እና ሌሎችን ንዋያተ ቅድሳት እንደተወላቸው ይገመታል። ሌዋውያን ካህናት በምናሴ ዘመን ከቤተመቅደሱ ይዘውት ወደ ግብጽ የተሰደዱት ይህን በአዛርያስ የተሰራውንና በንጉስ ሰሎሞን በደንብ የተስተካከለውን ታቦት እና የተለያዩ ነዋያተ ቅድሳት እንደሚሆን መረጃዎች ጠቁመዋል። ይህ የበለጠ የሚያስረግጥልን የአይሁዶች ከግብጽ ኤሌፋንታይን ደሴት የተደረገ ስደት ወደ ኢትዮጵያ የሆነው ቀደምት አያቶቻቸው

በኢትዮጵያ እንዳሉ መረጋገጡ ነው።¹⁰⁹ ስለሆነም ክብረ ነገስት የሙሴን ታቦት ጉዞ ያስቀመጠልን ሲሆን የታቦተ ጽዮንን ፍለጋ መጽሐፍ ግን የአዛርያስን ታቦት እንደሆነ መረዳት ይቻላል።

6. ማጠቃለያ

ምርምሩ “ ከሙሴ ታቦት መሰወር ጋር በተያያዘ በክብረ ነገስት እና በታቦተ ጽዮንን ፍለጋ መጻሕፍት ጭብጦች ላይ የተደረገ ንጽጽራዊ ጥናት” ነው። የጥናቱ ዐቢይ ዓለማ በሁለቱ መጻሕፍት መካከል ያለውን አንድነት እና ልዩነት በማሳየት የትኛው ጭብጥ ይበልጥ አሳማኝ እንደሆነ በመረጃ አስደግፎ መግለጽ ነው። ከጥናቱ መሰረታዊ ጥያቄዎች መካከል ከሙሴ ታቦት መሰወር ጋር በተያያዘ በሁለቱ መጻሕፍት መካከል ያለው ልዩነት በምንድን ነው? የሚለው ይጠቀሳል። ጥናቱ በአይነታዊ የምርምር ስልት የቀረበ ሲሆን፤ የመረጃ ምንጩም ሰነድ ፍተሽ ነው። ከክብረ ነገስት እና ከታቦተ ጽዮንን ፍለጋ መጻሕፍት እንዲሁም ከርዕስ ጉዳዩ ጋር ተያያዥነት ያላቸው የተለያዩ ሰነዶች ተለይተው፤ ተደራጅተው እና ተሰንደው በንጽጽራዊ ንድፈ ሀሳብ አማካኝነት ትንታኔ ተሰጥቶባቸዋል። በጥናቱ ግኝት መሰረት ከሙሴ ታቦት መሰወር ጋር በተያያዘ በክብረ ነገስት እና በታቦተ ጽዮንን ፍለጋ መጻሕፍት መካከል አንድነትና ልዩነት ያለ መሆኑን ለመገንዘብ ተችሏል። ሁለቱ መጻሕፍት ያላቸውን ተመሳሳይ ስንመለከት፡-

- ✓ የሙሴ ታቦት ሲና በርሃ ላይ በሙሴ አማካኝነት ከእግዚአብሔር ለእስራኤላውያን የተሰጣቸው መሆኑን ሁለቱም መጻሕፍት መጽሐፍ ቅዱስን ዋቢ አድርገው ያምናሉ፤

¹⁰⁸ ዝኒ ከማሁ፣ ገጽ 64

¹⁰⁹ ጌታቸው ተስፋዬ፣ ገጽ 201-212

- ✓ የሙሴ ታቦት ከሙሴ እስከ ንጉስ ሰሎሞን ድረስ በልዩ ልዩ ቦታ ስትንቀሳቀስ ቆይታ ንጉስ ሰሎሞን ባሰራው ቤተ መቅደስ ተቀምጣ መቆየቷን ሁለቱም ስራዎች የሀሳብ ስምምነት አላቸው።
- ✓ የሙሴ ታቦት ከንጉስ ሰሎሞን ቤተ መቅደስ መውጣቷን ሁለቱም ድርሳናት ያረጋግጣሉ።
- ✓ ሁለቱም መጻሕፍት የሙሴ ታቦት ኢትዮጵያ ወስጥ አክሱም መሆኗን ይስማማሉ። አሁንም ድረስ እዚያው እንዳለች ልዩነት የላቸውም።

ከፍ ሲል ለመጥቀስ እንደተሞከረው ከሙሴ ታቦት መሰወር ጋር በተያያዘ በክብረ ነገስት እና በታቦተ ጽዮንን ፍለጋ መጻሕፍት መካከል ተመሳሳሪው እንዳለ ሁሉ የሚከተሉት ልዩነቶችም አላቸው። የልዩነታቸው መነሻም የሙሴ ታቦት ከንጉስ ሰሎሞን ቤተ መቅደስ በጠፋችበት ዘመን፣ ባወጧት ሰዎች፣ ወደ ኢትዮጵያ በመጣችበት መንገድ እና በተሰረቀችበት ምክንያት ይገለጻል። በመሆኑም፡-

- ✓ ከዘመን አንጻር ክብረ ነገስት የሙሴ ታቦት በ935 ቅልክ ከንጉስ ሰሎሞን ቤተ መቅደስ እንደ ተወሰደች ሲገልጽ፣ በአንጻሩ ታቦተ ጽዮንን ፍለጋ ደግሞ በንጉስ ምናሴ ዘመን (ከ687-642 ቅልክ) መሆኑን ይገልጻል።
- ✓ እንደ ክብረ ነገስት መጽሐፍ የሙሴን ታቦት ከንጉስ ሰሎሞን ቤተ መቅደስ ያወጣት/የሰረቀው የሳደቅ ልጅ አዛሪያስ ሲሆን፣ ከቀዳማዊ ምኒልክ ጋር በቀጥታ ወደ ኢትዮጵያ ይዟት እንደመጣ ያትታል። በታቦተ ጽዮንን ፍለጋ መጽሐፍ ደግሞ የሙሴን

ታቦት ያወጧት በምናሴ ዘመን በ670 አካባቢ የነበሩ ሌዋውያን ካህናት ሲሆኑ ወደ ግብጽ ኤሌፋንታይን ደሴት ይዘዋት እንደሄዱና ለ200 ዓመት በዚያ ቆይታ እንደገና በ470 ቅልክ አካባቢ ወደ ኢትዮጵያ ጣና ቂርቆስ ደሴት ለ800 ዓመት ቆይታ በ330 ዓ.ም ወደ አክሱም እንደሄደች ይገልጻል።

- ✓ የሙሴ ታቦት ከንጉስ ሰሎሞን ቤተ መቅደስ የወጣችበትን ምክንያት በተመለከተ ክብረ ነገስት የእስራኤል የበኩር ልጆች በንጉስ ሰሎሞን አማካኝነት ከቀዳማዊ ምንልክ ጋር ኢትዮጵያ እንዲሄዱ ሲወሰንባቸው፣ በወሳኔው ቅር የተሰኙ ካህናት የሙሴን ታቦት አብረው ይዘዋት እንደሄዱ ይገልጻል። በሌላ በኩል ታቦተ ጽዮንን ፍለጋ መጽሐፍ ደግሞ በንጉስ ምናሴ ዘመን የንጉስ ሰሎሞን ቤተ መቅደስ ሳይቀር ጣዖት ቆሞ ይመለክ ስለ ነበረ ሌዋውያን ካህናት የታቦቷን ከጣዖት ጋር አብሮ መቀመጥ በመቃወም ታቦቷን ይዘው ወደ ግብጽ ከንጉስ ምናሴ እንደ ሸሹ ያብራራል።

የሁለቱ መጻሕፍት የልዩነት ምክንያት የታቦተ ጽዮንን ፍለጋ መጽሐፍ በሙሴ ታቦትና በአዛርያስ ታቦት መካከል ያለውን ልዩነት አለመረዳት ወይም አለማወቅ ነው። በሌላ በኩል ደግሞ ሁለቱም ታቦታት ወደ ኢትዮጵያ እንደገቡና በአክሱም እንደሚገኙ መረጋገጡ ትልቅ ቁምነገር ነው።

በአጠቃላይ ከመጻሕፍቱ ጋር አስረጅ ድርሳናትን በማጣቀስ ለመተንተን እንደተሞከረው ከሙሴ ታቦት መሰወር ጋር በተያያዘ የክብረ ነገስት አምክንዮ አሳማኝነቱ

ጎልቶ ይታያል። ስለሆነም ከሙሴ ታቦት መጥፋት ጋር በሁለቱ መጻሕፍት መካከል ያለው አንድነት፣ ልዩነትና የልዩነታቸው ምክንያት በዚህ ጥናት ተለይቷል። ነገር ግን ሙሴ በደብረ ሲና የተቀበለው ሁለት ጽላት ስለነበር ሁለቱ ጽላት ከሙሴ ታቦት ጋር ይሁን ወይም አንዱ ከሙሴ ታቦት አንደኛው ደግሞ ከአዛርያስ ታቦት ጋር ወደ ኢትዮጵያ እንደመጡ ለማረጋገጥ ተጨማሪ ጥናት እንዲካሄድ ምክረ ሀሳብ በመስጠት ጥናቱ ተጠናቋል።

ምስጋና

ይህ ጥናታዊ ጽሑፍ ውጤታማ ይሆን ዘንድ መጻሕፍትን በማዋስና ሙያዊ አስተያይጥ በመስጠት ያገዙንን አቶ ምንዋጋው ተመስገን ከልብ እናመሰግናለን።

7. ዋቢ ጽሑፎች

በኢ/ኦ/ተ/ቤ/ክ/የሰ/ት/ቤቶች ማ/መ/ማኅበረ ቅዱሳን። (2001)። ሐመረ ተዋሕዶ፤ የሐመር መጽሔት ልዩ እትም። አዲስ አበባ፤ አማኑኤል ማተሚያ ቤት።

መጽሐፍ ቅዱስ። (፳፻)። የብሉይና የሐዲስ ኪዳን መጻሕፍት። አዲስ አበባ፤ የኢትዮጵያ መጽሐፍ ቅዱስ ማኅበር።

ሣህለ ጥላሁን። (1999) ። ጽላተ ሙሴ በኢትዮጵያ ናትን?። አዲስ አበባ፤ (አሳታሚው ያልገለጸ)።

ስርግው ገላው። (1994) ። ክብረ ነገስት ግዕዝና አማረኛ። አዲስ አበባ፤ ንግድ ማተሚያ ቤት።

ብላቴን ጌታ ኅሩይ ወልደስላሴ። (1999)። የኢትዮጵያ ታሪክ። አዲስ አበባ፤ ሴንተራል ማተሚያ ቤት።

ብርሃኑ ጎበና። (1990)። ዓምደ ሃይማኑ። አዲስ አበባ፤ አፍሪካ ማተሚያ ቤት።

ተክለጻድቅ መኩሪያ። (2013) ። የኢትዮጵያ ታሪክ ከዐዴ ልብነ ድንግል እስከ ዐዴ ቴዎድሮስ። አዲስ አበባ፤ ታሪክ አሳታሚ።

ቸርነት አበበ። (2014)። የመጽሐፍ ቅዱስ አጠናን ዘዴ። አዲስ አበባ፤ Printed @ Eclipse.

አስረስ ያየህ። (1989)። ቤተእስራኤል በኢትዮጵያ ታሪካቸው፣ ባህላቸውና አኗኗራቸው። አዲስ አበባ፤ ቦሌ ማተሚያ ድርጅት።

አባ ጎርጎርዮስ (የሸዋ ሊቀ ጳጳስ)። (2014)። የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ። አዲስ አበባ፤ ትንሣኤ ዘጉባኤ ማተሚያ ቤት።

ኢትዮጵያ ኦ/ተ/ቤተክርስቲያን። (፲፱፻፹፰)። ወንጌል ቅዱስ፤ ንባቡና ትርጓሜው (አንድምታ)። አዲስ አበባ፤ ትንሣኤ ማተሚያ ድርጅት።

ያለው እንዳወቀ። (1998 ዓ.ም)። “የምርምር መሰረታዊ መርሆች እና አተገባበር”። ፣ ባህር ዳር፣ ንግድ ማተሚያ ቤት።

ደሴ ቀለብ። (፳፻፯)። ታሪክ ነገሥት። አዲስ አበባ፤ በኢት/ኦ/ተ/ቤተክርስቲያን ማኅበረ ቅዱሳን።

ዳንኤል ክብረት። (2000)። ትንቢተ ዳንኤል ከዘመነ ባቢሎን እስከ ዓለም ፍጻሜ። አዲስ አበባ፤ Commercial Printing Press.

**ጌታቸው ተስፋዬ። (1999)። ታቦተ ጸዮንን
ፍለጋ። አዲስ አበባ፣ ሜጋ አሳታሚና
ማከፋፈያ ኃ/የተ/የግ/ማኅበር።**

Leeman, B. (2009). The Sabaeen Inscriptions at Adi Kaweh-Evidence Supporting the Narrative of The Sheba-Menelik Cycle of the Kebra Nagast.

Leeman, B. (2010). The Ark of The Covenant: Evidence Supporting the

Ethiopian Traditions (www.queen-of-sheba-university.org)

Hancock, G. (1997). The Sign and The Seal: the Quest for the Lost Ark of the Covenant. Great Britain: arrow Books Press.

Brooks, M. F. (2000). Kebra Nagast: The True Ark of the Covenant. Asmara: The Red Sea Press, Inc.